

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αριθμός Γνωμοδότησης 190/2015
ΤΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
Β' ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΩΝ
Συνεδρίαση της 19ης Αυγούστου 2015

Σύνθεση:

Πρόεδρος: Ανδρέας Χαρλαύτης, Αντιπρόεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Μέλη: Βασιλική Δούσκα, Ιωάννης - Κωνσταντίνος Χαλκιάς, Αντιπρόεδροι του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, Κωνσταντίνος Γεωργάκης, Παναγιώτης Παναγιωτουνάκος, Κωνσταντίνος Χαραλαμπίδης, Αικατερίνη Γρηγορίου, Ευφροσύνη Μπερνικόλα, Γαρυφαλλιά Σκιάνη, Κωνσταντίνος Κατσούλας, Δημήτριος Μακαρονίδης, Κωνσταντίνος Κηπουρός, Ευστράτιος Συνοίκης, Ευαγγελία Σκαλτσά, Κυριακή Παρασκευοπούλου, Χριστίνα Διβάνη και Παναγιώτης Παππάς, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγητής: Κωνσταντίνος Γεωργιάδης, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.

Αριθμός ερωτήματος: Το υπ' αριθ. πρωτ.: Α.Π.Φ.1120/ΑΣ2577/29-7-2015 έγγραφο της Διεύθυνσης Εθιμοτυπίας του Υπουργείου Εξωτερικών.

Περίληψη ερωτήματος: Ερωτάται εάν είναι δυνατή η χορήγηση αντιγράφων δύο (2) ρηματικών διακοινώσεων της Διεύθυνσης Εθιμοτυπίας του Υπουργείου Εξωτερικών σε ενδιαφερόμενο ιδιώτη. Σε αρνητική περίπτωση, ερωτάται κατά πόσον χρειάζεται αιτιολογημένη άρνηση και ποίο θα πρέπει να είναι το λεκτικό αυτής.

I. Ιστορικό.

Από το παραπάνω έγγραφο του ερωτήματος και τα στοιχεία του φακέλου, προκύπτουν τα ακόλουθα:

Με την από 20-7-2015 αίτησή του προς τη Διεύθυνση Εθιμοτυπίας του Υπουργείου Εξωτερικών, ο δικηγόρος Κορίνθου Γ. Π. ζητεί, για δικαστική χρήση, να του χορηγηθούν αντίγραφα δύο ρηματικών διακοινώσεων της εν λόγω Διεύθυνσης προς την Πρεσβεία της Βουλγαρίας στην Ελλάδα (πρόκειται για τις υπ' αριθ. πρωτ. 1120/AS4808/13-12-2012 και 1120/AS3920/17-10-2013), σχετικά με υπόθεση της πρώην πελάτισσάς του Μ. Χ. Α., υπηκόου Βουλγαρίας, η οποία του είχε αναθέσει να επιμεληθεί της μετάφρασης πτυχίου της από την βουλγαρική στην ελληνική γλώσσα, μέσω της Μεταφραστικής Υπηρεσίας του ΥΠΕΞ.

Σε βάρος του αιτούντος διενεργείται προκαταρκτική εξέταση για την αξιόποινη πράξη της απάτης (άρθρο 386 ΠΚ) στο πλαίσιο της ως άνω υπόθεσης και ο αιτών έχει κληθεί να απολογηθεί στον Πταισματοδίκη Κορίνθου. Με τις ανωτέρω ρηματικές διακοινώσεις ζητείτο η επιβεβαίωση της γνησιότητας του προς μετάφραση εγγράφου, για την οποία η Μεταφραστική Υπηρεσία δεν μπορούσε να είναι βέβαιη. Δεν υπήρξε απάντηση από τη βουλγαρική πλευρά.

II. Νομοθετικό πλαίσιο.

Στο ισχύον Σύνταγμα 1975/1986/2001 ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής:

Άρθρο 5Α, παρ. 1: *«Καθένας έχει δικαίωμα στην πληροφόρηση όπως νόμος ορίζει. Περιορισμοί στο δικαίωμα αυτό είναι δυνατόν να επιβληθούν με νόμο μόνον εφόσον είναι απολύτως αναγκαίοι και δικαιολογούνται για λόγους εθνικής ασφάλειας, καταπολέμησης του εγκλήματος και προστασίας δικαιωμάτων και συμφερόντων τρίτων.»*

Άρθρο 10: *«1 Καθένας ή πολλοί μαζί έχουν το δικαίωμα, τηρώντας τους νόμους του Κράτους, να αναφέρονται εγγράφως στις αρχές, οι οποίες είναι υποχρεωμένες να ενεργούν σύντομα κατά τις κείμενες διατάξεις και να απαντούν αιτιολογημένα σε εκείνον, που υπέβαλε την αναφορά, σύμφωνα με το νόμο. 2. . . . 3. Η αρμόδια υπηρεσία ή αρχή υποχρεούται να απαντά στα αιτήματα για παροχή πληροφοριών και χορήγηση εγγράφων, ιδίως*

πιστοποιητικών, δικαιολογητικών και βεβαιώσεων μέσα σε ορισμένη προθεσμία, όχι μεγαλύτερη των 60 ημερών, όπως νόμος ορίζει.».

Στο ν. 2690/1999 «Κύρωση του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 45) και ειδικότερα, στο άρθρο 5 αυτού, ορίζονται τα εξής: «1. Κάθε ενδιαφερόμενος έχει δικαίωμα, ύστερα από γραπτή αίτησή του, να λαμβάνει γνώση των διοικητικών εγγράφων. Ως διοικητικά έγγραφα νοούνται όσα συντάσσονται από τις δημόσιες υπηρεσίες, όπως εκθέσεις, μελέτες, πρακτικά, στατιστικά στοιχεία, εγκύκλιες οδηγίες, απαντήσεις της διοίκησης, γνωμοδοτήσεις και αποφάσεις. 2. Όποιος έχει ειδικό έννομο συμφέρον δικαιούται, ύστερα από γραπτή αίτησή του, να λαμβάνει γνώση των ιδιωτικών εγγράφων που φυλάσσονται στις δημόσιες υπηρεσίες και είναι σχετικά με υπόθεσή του που εκκρεμεί σε αυτές ή έχει διεκπεραιωθεί από αυτές. 3. Το κατά τις προηγούμενες παραγράφους δικαίωμα δεν υφίσταται στις περιπτώσεις που το έγγραφο αφορά την ιδιωτική ή οικογενειακή ζωή τρίτου ή αν παραβλάπεται απόρρητο το οποίο προβλέπεται από ειδικές διατάξεις. Η αρμόδια διοικητική αρχή μπορεί να αρνηθεί την ικανοποίηση του δικαιώματος τούτου αν το έγγραφο αναφέρεται στις συζητήσεις του Υπουργικού Συμβουλίου, ή αν η ικανοποίηση του δικαιώματος αυτού είναι δυνατόν να δυσχεράνει ουσιωδώς την έρευνα δικαστικών, διοικητικών, αστυνομικών ή στρατιωτικών αρχών σχετικώς με την τέλεση εγκλήματος ή διοικητικής παράβασης. 4. . . . 5. . . . 6. . . .». Το παρόν άρθρο, όπως έχει τροποποιηθεί, περιελήφθη αυτούσιο στην «κωδικοποίηση διατάξεων για την πρόσβαση σε δημόσια έγγραφα και στοιχεία», ως άρθρο 1 του Κώδικα πρόσβασης σε δημόσια έγγραφα και στοιχεία (π.δ. 28/2015).

Περαιτέρω, στο ν. 2472/1997 «Προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα» (ΦΕΚ Α' 50), ορίζονται τα εξής:

Άρθρο 1: «Αντικείμενο του παρόντος νόμου είναι η θέσπιση των προϋποθέσεων για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα προς προστασία των δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών των φυσικών προσώπων και ιδίως της ιδιωτικής ζωής».

Άρθρο 2: «Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου νοούνται ως: α) "Δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα", κάθε πληροφορία που αναφέρεται στο

υποκείμενο των δεδομένων. Δεν λογίζονται ως δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα τα στατιστικής φύσεως συγκεντρωτικά στοιχεία, από τα οποία δεν μπορούν πλέον να προσδιοριστούν τα υποκείμενα των δεδομένων. β) "Ευαίσθητα δεδομένα", τα δεδομένα που αφορούν στη φυλετική ή εθνική προέλευση, στα πολιτικά φρονήματα, στις θρησκευτικές ή φιλοσοφικές πεποιθήσεις, στη συμμετοχή σε ένωση, σωματείο και συνδικαλιστική οργάνωση, την υγεία, την κοινωνική πρόνοια και την ερωτική ζωή, καθώς και στα σχετικά με ποινικές διώξεις ή καταδίκες, καθώς και στη συμμετοχή σε συναφείς με τα ανωτέρω ενώσεις προσώπων. . . . γ) "Υποκείμενο των δεδομένων", το φυσικό πρόσωπο στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα και του οποίου η ταυτότητα είναι γνωστή ή μπορεί να εξακριβωθεί, δηλαδή μπορεί να προσδιορισθεί αμέσως ή εμμέσως, ιδίως βάσει αριθμού ταυτότητας ή βάσει ενός ή περισσότερων συγκεκριμένων στοιχείων που χαρακτηρίζουν την υπόστασή του από άποψη φυσική, βιολογική, ψυχική, οικονομική, πολιτιστική, πολιτική ή κοινωνική. δ) "Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα" ("επεξεργασία"), κάθε εργασία ή σειρά εργασιών που πραγματοποιείται, από το Δημόσιο ή από νομικό πρόσωπο δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου ή ένωση προσώπων ή φυσικό πρόσωπο με ή χωρίς τη βοήθεια αυτοματοποιημένων μεθόδων και εφαρμόζονται σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, όπως η συλλογή, η καταχώριση, η οργάνωση, η διατήρηση ή αποθήκευση, η τροποποίηση, η εξαγωγή, η χρήση, η διαβίβαση, η διάδοση ή κάθε άλλης μορφής διάθεση, η συσχέτιση ή ο συνδυασμός, η διασύνδεση, η δέσμευση (κλείδωμα), η διαγραφή, η καταστροφή. ε) στ) η) θ) ι) ια) ιβ)».

Ακολούθως, στο άρθρο 4 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι: «1. Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για να τύχουν νόμιμης επεξεργασίας πρέπει:

α) Να συλλέγονται κατά τρόπο θεμιτό και νόμιμο για καθορισμένους, σαφείς και νόμιμους σκοπούς και να υφίστανται θεμιτή και νόμιμη επεξεργασία εν όψει των σκοπών αυτών. β) Να είναι συναφή, πρόσφορα και όχι περισσότερα από όσα κάθε φορά απαιτείται εν όψει των σκοπών της επεξεργασίας. . . . γ) δ) 2. . . .».

Στο άρθρο 5 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι: «1. Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα επιτρέπεται μόνον όταν το υποκείμενο των δεδομένων

έχει δώσει τη συγκατάθεσή του. 2. Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται η επεξεργασία και χωρίς τη συγκατάθεση, όταν: α) β) γ) δ) ε). . . . 3».

III. Ερμηνεία των διατάξεων.

Α. Ο Κώδικας Διοικητικής Διαδικασίας στο άρθρο 5, με θεμελίωση στις διατάξεις του άρθρου 5Α, παρ. 1 και 10 παρ. 1 και 3 του Συντάγματος, καθιερώνει το δικαίωμα γνώσης των διοικητικών εγγράφων, που συντάσσονται από δημόσιες υπηρεσίες ή και των ιδιωτικών εγγράφων που φυλάσσονται σ' αυτές και λήφθηκαν υπόψη από τη Διοίκηση και αποτέλεσαν τη βάση και την αιτιολογία διοικητικών πράξεων. Το δικαίωμα αυτό δεν εξαρτάται από την επίκληση εννόμου συμφέροντος, αρκεί και εύλογο ενδιαφέρον (ΣΤΕ Ολ. 94/2013, 3130/2000, 841/1997).

Ως διοικητικά έγγραφα, κατά την έννοια του ως άνω άρθρου 5 του ΚΔΔιαδ., θεωρούνται όσα συντάσσονται από δημόσιες υπηρεσίες, ΟΤΑ, ΝΠΔΔ. Η διάταξη αναφέρει ορισμένα είδη διοικητικών εγγράφων, όπως εκθέσεις, μελέτες, πρακτικά, στατιστικά στοιχεία, εγκύκλιες οδηγίες, απαντήσεις της Διοίκησης, γνωμοδοτήσεις και αποφάσεις. Η αναφορά αυτή είναι σαφώς ενδεικτική. Κατά την κρατούσα γνώμη (Α. Τάχος, Ελληνικό Διοικητικό Δίκαιο 1996, σελ. 510, Ν. Παπαδόπουλου, Το δικαίωμα γνώσης των διοικητικών εγγράφων, Διδικ 1996, σελ. 1373 επ.), για να υφίσταται διοικητικό έγγραφο (ή διοικητικό στοιχείο) πρέπει να αποδεικνύεται και να μην αμφισβητείται η συνδρομή του ελάχιστου εννοιολογικού στοιχείου του διοικητικού εγγράφου, ήτοι η κατά νόμο από ορισμένη διοικητική αρχή έκδοση και η δια της υπογραφής υπό του αρμοδίου οργάνου της αρχής αυτής υπόστασή του, ώστε να είναι επιτρεπτή η πρόσβαση του πολίτη σ' αυτό ή η έκδοση αντιγράφου αυτού. Επομένως, σχέδια ή απλές σημειώσεις, τα οποία δεν φέρουν υπογραφή, δεν αποδεικνύουν την από ορισμένη διοικητική αρχή προέλευσή τους και περιέχουν αβέβαιο κείμενο, διότι δεν περιέχουν βούληση διοικητικού οργάνου τελειωμένη με την υπογραφή του, δεν αποτελούν διοικητικά έγγραφα (Γνωμ. Ν.Σ.Κ. 148/2014).

Πέραν τούτων, το διοικητικό έγγραφο εξατομικεύεται όχι μόνο με την υπογραφή του αρμοδίου οργάνου και την ημερομηνία έκδοσής του, αλλά και με τον αριθμό πρωτοκόλλου που λαμβάνει κατά την καταχώρισή του στο

πρωτόκολλο της Υπηρεσίας από την οποία εκπορεύεται, χωρίς την οποία δεν μπορεί να θεωρηθεί έγγραφο δημόσιας αρχής (Γνωμ. Ν.Σ.Κ. 140/2013, 383/2000).

Έτσι, οι ενδιαφερόμενοι μπορούν, εφόσον έχουν εύλογο προς τούτο ενδιαφέρον (ΣΤΕ 205/2000, 3130/2000, 841/1997 κ.ά.), να ζητήσουν με αίτηση τους προς την αρμόδια διοικητική αρχή, είτε τη μελέτη του εγγράφου στο κατάστημα της υπηρεσίας είτε τη χορήγηση αντιγράφου (εκτός αν η αναπαραγωγή του αντιγράφου μπορεί να βλάψει το πρωτότυπο). Είναι δε αδιάφορο αν τα έγγραφα αφορούν τον αιτούντα ή τρίτα πρόσωπα (Γνωμ.ΝΣΚ 326/2005, 589/2005). Ως εύλογο ενδιαφέρον δεν νοείται το ενδιαφέρον κάθε πολίτη για την εύρυθμη άσκηση των γενικών καθηκόντων της υπηρεσίας και την τήρηση των νόμων, αλλά εκείνο το οποίο προκύπτει, κατά τρόπο αντικειμενικό, από την ύπαρξη μιας συγκεκριμένης, προσωπικής έννομης σχέσης, που συνδέει τον αιτούντα με το περιεχόμενο των διοικητικών εγγράφων στα οποία ζητείται η πρόσβαση (ΣΤΕ 3938/2013, 1214/2010, Γνωμ.ΝΣΚ 92/2005, 610/2004 κ.ά.).

Κατά το στάδιο εφαρμογής του άρθρου 5 του ΚΔΔιαδ., είναι προφανές ότι ο αιτών πρόσβαση σε έγγραφα που τον αφορούν είναι «ενδιαφερόμενος» κατά την έννοια της διάταξης αυτής, δηλαδή τεκμαίρεται ότι έχει εύλογο προς τούτο ενδιαφέρον. Για τα λοιπά έγγραφα, τα οποία δεν τον αφορούν, η θεμελίωση του δικαιώματος πρόσβασης σε αυτά προϋποθέτει την ύπαρξη συγκεκριμένης προσωπικής, έστω χαλαρής, σχέσης του αιτούντος ή ορισμένη ιδιότητα αυτού που τον συνδέει με τα αιτούμενα δημόσια έγγραφα ή τα ιδιωτικά έγγραφα που απετέλεσαν τη βάση έκδοσης της διοικητικής πράξης ή διαμόρφωσαν τη διοικητική διαδικασία ή, προκειμένου για ιδιωτικά έγγραφα, το ειδικό έννομο συμφέρον του και τη συνάφεια αυτών με υπόθεσή του, που έχει διεκπεραιωθεί ή εκκρεμεί στις δημόσιες υπηρεσίες (Γνωμ.ΝΣΚ 197/2010). Σε αντίθετη περίπτωση, δεν γεννάται υποχρέωση της διοίκησης για τη χορήγηση των αιτούμενων στοιχείων (Γνωμ.ΝΣΚ 312/2013, 256/2011 ατομ.).

Τα προαναφερόμενα δικαιώματα δεν υφίστανται εάν το έγγραφο του οποίου ζητεί να λάβει γνώση ο διοικούμενος αφορά την ιδιωτική ή οικογενειακή ζωή τρίτου ή αν παραβλάπεται απόρρητο που προβλέπεται από ειδικές διατάξεις νόμων, όπως π.χ. το τραπεζικό, φορολογικό, το σχετικό με την εθνική

άμυνα κ.λπ. Ο χαρακτηρισμός ενός εγγράφου ως εμπιστευτικού ή απορρήτου κατά την αυτόβουλη εκτίμηση του συντάκτη του δεν συνιστά απόρρητο προβλεπόμενο από ρητές ειδικές διατάξεις και κατά συνέπεια, δεν είναι λόγος απόρριψης του αιτήματος πρόσβασης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 3 του ΚΔΔιαδ., εκτός αν το έγγραφο αφορά θέμα, η γνωστοποίηση του οποίου μπορεί, ενδεχομένως, να προκαλέσει βλάβη του δημοσίου συμφέροντος (Γνωμ.ΝΣΚ 401/2010, σχετ. Ατομ.Γνωμ.ΝΣΚ 67/2006).

Αντίθετα, η πρόσβαση σε έγγραφο που χαρακτηρίζεται απόρρητο από ειδική διάταξη νόμου καταρχήν απαγορεύεται. Κατ' εξαίρεση, και σ' αυτήν την περίπτωση επιτρέπεται η γνωστοποίηση του εγγράφου σε συγκεκριμένο πρόσωπο αν το περιεχόμενο του εγγράφου αφορά ευθέως το πρόσωπο αυτό, ιδίως δε την ατομική ή υπηρεσιακή κατάσταση του αιτούντος. Τούτο, διότι οι διατάξεις περί απορρήτου, ερμηνευόμενες σύμφωνα με τα άρθρα 2 παρ. 1, 5 παρ.1, 5Α, 10 παρ.1 και 20 παρ. 1 του Συντάγματος, δεν αποκλείουν την ικανοποίηση του δικαιώματος πρόσβασης, εφόσον, πάντως, η Διοίκηση, κατ' ενάσκηση της διακριτικής της ευχέρειας, σταθμίσει το συμφέρον του εν λόγω προσώπου προς το δημόσιο συμφέρον διατήρησης του απορρήτου του επίμαχου εγγράφου και κρίνει ότι του τελευταίου υπερτερεί το πρώτο (ΣΤΕ 1116/2009, 3130/2000, ΟλΣΤΕ 2139/1993, Γνωμ.ΝΣΚ 566/2004).

Περαιτέρω, ως προς το ζήτημα της παράλληλης με τον ΚΔΔιαδ. εφαρμογής του ν. 2472/1997, γίνεται δεκτό ότι οι ρυθμίσεις των δύο αυτών νομοθετημάτων αφορούν καταρχήν διαφορετικά πεδία και αποβλέπουν σε διαφορετικούς στόχους. Και ναι μεν σε ορισμένα σημεία επικαλύπτονται, η μία όμως δεν εξοστρακίζει την άλλη, παρά μόνον εάν δεν υπάρχει δυνατότητα σύγκλισης. Έχει επίσης κριθεί ότι, εάν συγκεκριμένη περίπτωση εμπίπτει στις απαγορεύσεις του άρθρου 5 ΚΔΔιαδ, τότε δεν έχει νόημα η εφαρμογή του ν. 2472/1997, αφού το ζήτημα αντιμετωπίζεται με το άρθρο 5 του ΚΔΔιαδ. Εάν, αντίθετα, η εξεταζόμενη περίπτωση δεν εμπίπτει στις απαγορεύσεις χορήγησης αντιγράφων, τότε έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του ν. 2472/1997, προς διερεύνηση της δυνατότητας ή μη χορήγησης αντιγράφων που αφορούν σε δεδομένα (απλά ή ευαίσθητα) προσωπικού χαρακτήρα (Γνωμ.ΝΣΚ 401/2010, Γνωμ.Ολ.ΝΣΚ 63/2008, Γνωμ.ΝΣΚ 209/2005).

Εξάλλου, κατά την έννοια του άρθρου 2 περ. β) του ν. 2472/1997, ως προσωπικού χαρακτήρα δεδομένα (απλά ή ευαίσθητα), θεωρούνται αυτά που αναφέρονται σε φυσικό πρόσωπο, του οποίου η ταυτότητα είναι γνωστή ή μπορεί να εξακριβωθεί, δηλαδή να προσδιορισθεί αμέσως ή εμμέσως, ιδίως βάσει αριθμού ταυτότητας ή βάσει ενός ή περισσότερων συγκεκριμένων στοιχείων που, χαρακτηρίζουν την υπόστασή του από άποψη φυσική, βιολογική, ψυχική, οικονομική, πολιτιστική ή κοινωνική. Κατά συνέπεια, δεν προσκρούει στις ρυθμίσεις του ν. 2472/1997 η χορήγηση σε τρίτον αντιγράφου αποσπάσματος δημοσίου εγγράφου από το οποίο έχουν αφαιρεθεί όλα εκείνα τα στοιχεία που περιέχει αυτό και με βάση τα οποία μπορεί να προσδιορισθεί η ταυτότητα του φυσικού προσώπου, στο οποίο αφορούν. Ως εκ τούτου, η απάλειψη των στοιχείων που αφορούν προσωπικά δεδομένα αποτελεί ενδεικνυόμενη ενέργεια στις περιπτώσεις που ο ν. 2472/1997 απαγορεύει τη χορήγηση προσωπικών δεδομένων προς περαιτέρω επεξεργασία, όπως στην περίπτωση εγγράφων που περιέχουν ευαίσθητα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και τα οποία δεν επιτρέπεται να χορηγηθούν για περαιτέρω χρήση, εκτός εάν υπάρχει η ειδική προηγούμενη συγκατάθεση του υποκειμένου φυσικού προσώπου και η άδεια της Αρχής, σύμφωνα με το άρθρο 7 του ν. 2472/1997 (Γνωμ.ΝΣΚ 401/2010, 29/2009, 480/2008).

Β. Στις διεθνείς διπλωματικές σχέσεις με τον όρο διακοίνωση (διεθνής όρος: note ή nota) χαρακτηρίζεται, κυρίως, το έγγραφο που ανταλλάσσεται μεταξύ του Υπουργείου Εξωτερικών μίας χώρας και των ευρισκόμενων στη χώρα αυτή διπλωματικών αντιπροσωπειών ή αντιπροσώπων (π.χ. Πρεσβειών - Πρεσβευτών κ.λπ.) άλλων χωρών. Οι διακοινώσεις διακρίνονται σε υπογεγραμμένες (note - nota) και σε ρηματικές (verbal note - verbe nota). Η υπογεγραμμένη διακοίνωση συντάσσεται σε πρώτο πρόσωπο (π.χ. Έχω ή Έχουμε την τιμή κ.λπ.) και φέρει την υπογραφή του Προϊσταμένου της Αρχής από την οποία και εκδίδεται. Η ρηματική διακοίνωση συντάσσεται σε τρίτο πρόσωπο (π.χ. Το Υπουργείο Εξωτερικών έχει την τιμή κ.λπ.) και στο τέλος φέρει τη σφραγίδα της Υπηρεσίας που την εκδίδει, χωρίς υπογραφή. Συνήθως, στο τέλος των ρηματικών διακοινώσεων προστίθενται φράσεις διεθνούς αβρότητας, όπως διαβεβαιώσεις υπολήψεων κ.λπ.

Στην εξεταζόμενη περίπτωση, οι δύο ρηματικές διακοινώσεις, των οποίων ζητείται η χορήγηση αντιγράφων, φέρουν αριθμό πρωτοκόλλου, ημερομηνία έκδοσης, τον τίτλο της Διεύθυνσης που τις εκδίδει, καθώς και το αρμόδιο Υπουργείο, ενώ δεν είναι υπογεγραμμένες αλλά φέρουν στο τέλος του κειμένου μια μονογραφή και τη σφραγίδα του Υπουργείου Εξωτερικών.

Ενόψει των όσων προεκτέθηκαν για την έννοια του διοικητικού εγγράφου, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι ρηματικές διακοινώσεις αποτελούν μια ιδιαίτερη κατηγορία εγγράφων, που θα πρέπει να θεωρηθεί ότι εμπίπτει στην έννοια των διοικητικών εγγράφων του άρθρου 5 του ΚΔΔιαδ., αφού συντάσσονται και εκδίδονται από ορισμένη διοικητική αρχή, περιέχουν βέβαιο κείμενο και βούληση διοικητικού οργάνου, φέρουν δε αριθμό πρωτοκόλλου και ημερομηνία έκδοσης, πλην της υπογραφής, κατά τη διεθνή διπλωματική πρακτική.

Γ. Περαιτέρω, για την χορήγηση αντιγράφων των παραπάνω διοικητικών εγγράφων, ο αιτών επικαλείται ειδικό έννομο συμφέρον, που συνίσταται στη χρήση αυτών ενώπιον των αρμοδίων δικαστικών αρχών, για την προετοιμασία της υπεράσπισής του, εφόσον, όπως προαναφέρθηκε, σε βάρος του διενεργείται προκαταρκτική εξέταση για την αξιόποινη πράξη της απάτης (άρθρο 386 ΠΚ), στο πλαίσιο της υπόθεσης της ανάθεσης σε αυτόν της επιμέλειας της μετάφρασης πτυχίου της πρώην πελάτισσάς του Μ. Χ. Α. από την βουλγαρική στην ελληνική γλώσσα, μέσω της Μεταφραστικής Υπηρεσίας του ΥΠΕΞ. Με βάση το τιθέμενο πραγματικό, ο αιτών θεμελιώνει ειδικό έννομο συμφέρον, σε κάθε δε περίπτωση, εύλογο ενδιαφέρον, για τη γνώση των αιτούμενων διοικητικών εγγράφων.

Εξάλλου, στο σώμα των αιτούμενων ρηματικών διακοινώσεων δεν προσδιορίζεται η ταυτότητα του φυσικού προσώπου, στο οποίο αφορούν τα έγγραφα, των οποίων ζητείται η πιστοποίηση της γνησιότητας, ούτε και το είδος των εγγράφων αυτών, αλλά απλά γίνεται αναφορά σε αντίγραφα εγγράφων («copies of documents») που έχουν εκδοθεί από αρχές της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας και έχουν υποβληθεί στη Μεταφραστική Υπηρεσία του ΥΠΕΞ.

Κατά συνέπεια, θα πρέπει να γίνει δεκτό το αίτημα χορήγησης αντιγράφων των ανωτέρω εγγράφων, δεδομένου ότι δεν προκύπτει ότι παραβιάζεται απόρρητο, το οποίο προβλέπεται από ειδικές διατάξεις (άρθρο 5,

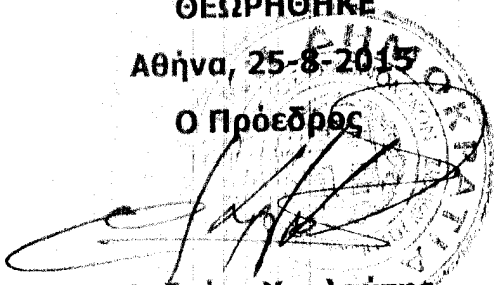
παρ. 3, εδ. α' του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας), ενώ σε αυτά δεν περιέχονται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα.

IV. Ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Β' Τμήμα Διακοπών) γνωμοδοτεί ομόφωνα ότι στο τιθέμενο ερώτημα προσήκει η απάντηση ότι είναι δυνατή η χορήγηση αντιγράφων των υπ' αριθ. πρωτ. 1120/ΑΣ4808/13-12-2012 και 1120/ΑΣ3920/17-10-2013 ρηματικών διακοινώσεων της Διεύθυνσης Εθιμοτυπίας του Υπουργείου Εξωτερικών στον αιτούντα ιδιώτη.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα, 25-8-2015

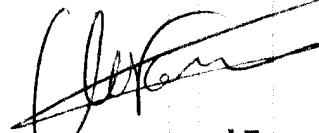
Ο Πρόεδρος

Ανδρέας Χαρλαύτης

Αντιπρόεδρος ΝΣΚ

Ο Εισηγητής

Κωνσταντίνος Γεωργιάδης

Πάρεδρος ΝΣΚ